

INGEZONDEN

Ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken, behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten

RECIDIVERENDE ERYSIPELAS IN DE TROPEN

Naar aanleiding van Uw antwoord op vraag 51 in No 37 van ons *Tijdschrift* een korte aanvulling op grond van een 38-jarige Indische ervaring.

Ik heb de telkens recidiverende erysipelas aan de onderste ledematen herhaaldelijk aangetroffen bij patiënten, Nederlanders, uitgaand van het zeer veel voorkomende eczeem tussen de tenen. De oorzaak van dit eczeem is de zeer hoge vochtigheidstoestand en het veelvuldig baden zonder de ruimte tussen de tenen goed en voorzichtig te drogen. De zeer eenvoudige behandeling is zorgvuldig drogen en poederen met fijn boorzuurpoeder.

Misschien is de vragende collega gebaat met deze aanvulling van het antwoord. Met enig bericht over een eventueel resultaat zal de bewuste collega mij zeer verplichten.

's-Gravenhage, 17 September 1950

H. KRUYNE, arts,
Zilverschoonstraat 8

GLAUCOOM NA ATROPINE

Naar aanleiding van het referaat van collega MANSCHOT in het *Tijdschrift* van 2 Sept. jl. over glaucoom na atropine per os kan ik mijn volgende ervaring mededelen.

Op 27 Dec. 1948 kwam de 67-jarige mevrouw X onder mijn behandeling met een acute gastro-enteritis. Ik schreef haar poeders voor met $\frac{1}{2}$ g salicyl. bismuth. + 10 mg extr. belladonnae, 4 maal daags 1 poeder. Patiënte had nooit enige oogziekte gehad.

29 December 1948 werd ik bij haar geroepen, omdat zij zich ellendig voelde, braakte, hoofdpijn had en een pijnlijk linker oog. Zij bleek een heftige aanval te hebben van acuut glaucoom van het linker oog.

Zij werd terstond opgenomen in het oogziekenhuis te Rotterdam en door collega VERBEEK conservatief behandeld met pilocarpine; zij genas gelukkig geheel. Zij heeft tot op heden geen last van het oog meer gehad, doch ik heb haar nooit meer belladonna voorgeschreven.

Brielle, 13 September 1950

A. O. H. TELLEGEN

KOEPOKKEN

Naar aanleiding van het artikel: Encephalomyelitis na besmetting met koe-pokken (*N. T. v. G.* 94, blz. 2603), waarin twijfel wordt uitgesproken over de besmetting van koeien met vaccinia-virus (blz. 2607 onderaan), wil ik herinneren aan het geval, dat ik beschreef in het *N. T. v. G.* 86, blz. 2185, 1942. Hoewel ook in dit geval het absolute bewijs niet werd geleverd, was het toch wel suggestief voor bovenstaande opvatting.

Na inenting van het jongste kind in een (sterk vervuild) arbeidersgezin, kregen de koeien op het bedrijf waar twee gezinsleden als melkknechts waren, zere spenen. Later werden beiden op hun beurt door de koeien besmet, blijkens de kenmerkende efflorescenties, die zich bij hen ontwikkelden.

Groningen, 13 September 1950

B. H. WORMGOOR

VAGITUS UTERINUS

Naar aanleiding van het artikel over „baarmoederkrijten”, door collega M. E. KULSDOM (*N. T. v. G.* 1950, 9 September, blz. 2617) wil ik het volgende geval mededelen: Bij een primipara stelde ik uitwendig de diagnose op stuitligging

der vrucht, daar het boven de symphysis te voelen kindsdeel nogal week en klein aanvoelde, terwijl het deel boven de navel de indruk maakte de schedel te zijn. Tijdens een perswee toucherend — het vruchtwater was grotendeels afgelopen — kwam mijn wijsvinger terecht in de vermeende anus van het kind die terstond zuigbewegingen ging uitvoeren!

Hierop herzag ik mijn eerst gestelde diagnose; de zuigeling maakte daarna zijn (later bleek het namelijk een jongen) misnoegen over het terugtrekken van mijn vinger ken- en hoorbaar door luidkeels de kreten te slaken waarmee andere kinderen gewoonlijk wachten tot ze ter wereld zijn gekomen. De vagina was hierbij nog geheel gesloten. Het kind, dat iets later in aangezichtsligging werd geboren, bleek een mannelijke anencephaal te zijn met een spina bifida; het heeft nog 1½ dag geleefd.

Dat deze 2de Nederlandse zuigeling uit de laatste honderd jaar met vagitus uterinus in aangezichtsligging geboren werd, is zeldzaam (op meer dan 130 gevallen blijkbaar slechts 4 maal gezien); dat de neonatus een monstrum was, is zeer zeldzaam; dat de moeder een primipara was, is wel het allerzeldzaamste. Reden waarom ik meende dit geval te mogen vermelden.

Apeldoorn, 12 September 1950.

J. A. HERMANS, arts.

BERICHTEN

BUITENLAND

WERELDBERICHTEN. — PHARMACEUTISCH TIJDSCHRIFT. Van *Acta pharmaceutica internationalia* is het eerste nummer te Kopenhagen (uitg. EJNAR MUNSKGAARD) verschenen. Mevrouw prof. dr. C. G. VAN ARKEL (Amsterdam) vertegenwoordigt Nederland in de redactie.

DENEMARKEN. — ONDERZOEK NAAR HET VADERSCHAP. Het aantal gerechtelijke bepalingen van bloedgroepen ten behoeve van het onderzoek van het vaderschap bedraagt reeds 20.000. Men is thans zo ver gevorderd, dat men in 62 pCt der gevallen een valselyk beschuldigde kan ontlasten. In Engeland maakt men van de methode te weinig gebruik. De Engelse haematologen nemen aan, dat van de 2000 mannen die jaarlijks wegens niet voldoen aan de hun door de rechter opgelegde geldelijke verplichting naar de gevangenis gaan, er 1000 ten onrechte zijn veroordeeld (*Brit. Med. J.*, 5 Aug. 1950, 354).

DUITSLAND. — VEERTIG JAAR SALVARSAN. 20 September 1910 deed PAUL EHRlich (GEORG SPEYER-Haus, Frankfort) in de 82ste vergadering van de Deutsche Naturforscher und Aerzte, te Königsberg gehouden, zijn eerste mededeling over arsenobenzol-ERLICH-HATA 606; in December van hetzelfde jaar kwam het als salvarsan in de handel.

ENGELAND. — GENESIS DER NARCOSE. Een spreker in de sectie voor de geschiedenis der geneeskunde van de Royal Society of Medicine (*Proceedings*, 1950, 570) betoogde, dat de viering van het eeuwfeest der narcose — enkele jaren geleden — een halve eeuw tenachter was. MORTON's denkbeeld iemand (met aether) ongevoelig te maken dankte hij aan JACKSON, en JACKSON dankte het aan WELLS, en WELLS dankte het aan COLTON, en COLTON dankte het aan HUMPHREY DAVY (1778—1829), die met N₂O zijn kiespijn bestreed en in 1800 in zijn aantekeningenboek de opwekkende gedachte neerschreef: removing physical pain of operations.

— VERZAMELING VAN ZIEKTEKIEMEN. De National Collection of Type Cultures is sinds korte tijd over verschillende instellingen verdeeld. De bacteriën van geneeskundig en veterinair belang hebben thans een eigen onderdak te Colindale, waar zij in gedroogde toestand — als desiccaat — ter beschikking van de aanvragers worden gehouden. Een tweede druk van de *List of Species maintained in the*